

WYDAWNICTWO NAUKOWE INSTYTUTU ROZWOJU MIAST I REGIONÓW

Wytyczne dla autorów

1. PRZYGOTOWANIE PUBLIKACJI

1.1. TEKST

Publikację należy przygotować zgodnie z zasadami pisowni polskiej zamieszczonymi w słowniku języka polskiego PWN. Tekst należy przesłać na adres e-mail Wydawnictwa Naukowego IRMiR w postaci **jednego pliku** z ponumerowanymi stronami. Publikacja powinna być zapisana z zachowaniem następujących zasad:

- rozszerzenie pliku: ***.DOC, *.DOCX, *.ODT** lub ***.RTF**,
- format: **A4**,
- font: **Calibri 11 pkt**,
- interlinia: **1,15**,
- marginesy: **2,5 cm**.

Tekst nie powinien zawierać pogrubień (wyłączając nagłówki), kursyw (z wyjątkiem słów obcych) i podkreśleń. Tekst powinien być wyjustowany, bez dzielenia wyrazów. Pierwszy wiersz każdego akapitu powinien mieć ustawione wcięcie akapitowe (1,25 cm).

1.2. STRUKTURA TEKSTU

Tekst publikacji powinien składać się z następujących części:

1. **Strona pierwsza:** imię i nazwisko autora/ów, afiliacje, tytuł/stopień naukowy, dane kontaktowe (adres e-mail autora korespondującego), numer ORCID.
2. **Strona druga:** tytuł publikacji, streszczenie (do 200 słów, jeden akapit).
3. **Zasadnicza część tekstu:** zawierająca ryciny, tabele, fotografie z odpowiednią numeracją, podpisami i źródłami.
4. **Literatura:** spis zgodny z Wytycznymi technicznymi Wydawnictwa Naukowego IRMiR dotyczącymi cytowania i literatury (przedstawionymi poniżej). Ta część publikacji powinna zawierać również źródła internetowe oraz źródła danych cytowanych w tekście.
5. **Spis tabel, rycin i fotografii.**

1.3. TYTUŁY ROZDZIAŁÓW I PODROZDZIAŁÓW

Główny tekst publikacji powinien mieć maksymalnie trzystopniową hierarchię tytułów oznaczonych cyframi arabskimi:

- 2. *Nagłówek pierwszego stopnia*
- 2.1. *Nagłówek drugiego stopnia*
- 2.1.1. *Nagłówek trzeciego stopnia*

Nagłówki rozdziałów i podrozdziałów powinny być pogrubione, wyrównane do lewej strony i zapisane w następujący sposób:

- nagłówki pierwszego stopnia: Calibri 14 pkt,

- nagłówki drugiego stopnia: Calibri 13 pkt,
- nagłówki trzeciego stopnia: Calibri 12 pkt.

1.4. TABELE, RYCINY, FOTOGRAFIE

Wszystkie tabele, ryciny i fotografie znajdujące się w tekście powinny być ponumerowane (cyframi arabskimi) i przywołane jak najbliżej ich odniesienia.

PRZYKŁADY PRZYWOŁAŃ W TEKŚCIE: „Zgodnie z tabelą 1 spośród 14 567 zaplanowanych projektów 2,2% stanowią przedsięwzięcia miękkie”, „W przeliczeniu na 1000 mieszkańców najwyższe wartości planowanych przedsięwzięć odnotowano w ośrodkach małych (ryc. 1)”.

Każda z tabel, rycin i fotografii powinna mieć wskazane tytuł i źródło (nawet jeśli jest to własne opracowanie autora/ów). W przypadku rycin i fotografii tytuł oraz źródło umieszcza się pod wstawionym obrazem; natomiast w przypadku tabel – tytuł nad tabelą, źródło pod tabelą. Tytuły tabel, rycin i fotografii zapisujemy fontem Calibri 10 pkt, natomiast źródła i objaśnienia – Calibri 9 pkt. W sytuacji, gdy autor planuje zamieścić w publikacji rycinę lub fotografię, której nie jest autorem, zobowiązany jest do przedstawienia zgody na jej wykorzystanie.

PRZYKŁADY PODPISÓW TABEL, RYCIŃ I FOTOGRAFII W TEKŚCIE:

Tab. 1. Programy rewitalizacji według podziału na gminy miejskie i miejsko-wiejskie

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS

Ryc. 1. Wartość projektów społecznych w przeliczeniu na 1000 mieszkańców [tys. zł]

Źródło: opracowanie własne na podstawie portalu RPO

Fot. 1. Kwatera C w Stargardzie z lotu ptaka

Źródło: Stargardzkie TBS

Ryc. 1. Geneza i rozwój odnowy wsi i rewitalizacji w Polsce

Objaśnienie: RPO – Regionalne Programy Operacyjne

Źródło: Dej, Sykała 2018

Przy rycinach i w tabelach należy stosować jeden rodzaj fontu (preferowany Arial Narrow) o wielkości 9 pkt. Tabele powinny być tworzone poprzez polecenie „wstaw tabelę” – bez zmian wysokości wierszy, środkowania tekstu w tabeli oraz stosowania zbędnych znaków specjalnych i świąteł (spacja, enter).

Wykorzystywane w publikacji mapy muszą spełniać podstawowe zasady poprawności kartograficznej – posiadać skalę oraz kompletną legendę. Skany fotografii należy przesłać w osobnych plikach z rozszerzeniem *.TIF, z zaznaczoną opcją „bez kompresji”.

Przy składzie ostatecznej wersji publikacji autor zostanie poproszony o przesłanie wszystkich rycin i fotografii jako oddzielnych plików o rozdzielczości nadającej się do druku:

- ryciny opisane w nazwie pliku numerem zgodnie z kolejnością w tekście (Ryc_1), rozszerzenie *.JPG, *.TIF lub *.PDF, rozdzielczość nie mniejsza niż 300 dpi,

- fotografie opisane w nazwie pliku numerem zgodnie z kolejnością w tekście (Fot_1), rozszerzenie *.JPG lub *.TIF, rozdzielczość nie mniejsza niż 300 dpi.

Wykresy i diagramy wykonane w programie Excel należy przesłać w wersji edytowalnej.

Maksymalne rozmiary rycin i fotografii przyjmuje się następujące: 135 × 183 mm.

Wszystkie tabele należy zapisać w jednym pliku (nazwisko_tabele), gdzie powinny być opisane zgodnie z numeracją w tekście (rozszerzenie *.DOC, *.DOCX, *.RTF).

1.5. PRZYPISY I POWOŁANIA NA LITERATURĘ W TEKŚCIE

Cytowanie materiałów źródłowych powinno być zgodne z cytowaniem harwardzkim. Wszystkie źródła podawane w tekście powinny być zawarte w spisie literatury. Szczegółową instrukcję i przykłady związane z cytowaniem materiałów źródłowych znaleźć można w Wytycznych technicznych Wydawnictwa Naukowego IRMiR dotyczących cytowania i literatury (przedstawionych w drugiej części dokumentu).

Z zasady **nie należy stosować przypisów dolnych**. Mogą być używane wyłącznie jako dygresja, odniesienie do treści, która nie jest bezpośrednio związana z kwestiami poruszonymi w tekście. Przypisy dolne powinny być ponumerowane cyframi arabskimi.

1.6. OGÓLNE ZASADY REDAKCYJNE

Skróty w tekście należy rozwinąć przy pierwszym wystąpieniu, np. „Zgodnie z prognozami Głównego Urzędu Statystycznego (GUS)”, a przy kolejnych wystąpieniach stosować wyłącznie skrót.

Przy podawaniu wartości jednostek stosuje się zapisy obowiązujące w układzie SI – skróty wprowadza się ze spacją, np. 5 km, 3 g.

Znaki procentu i stopnia wprowadza się bez spacji, np. 50%, 20°C. Znak stopnia wstawia się jako specjalny glif „°” (nie literę „o” bądź „0” w indeksie górnym).

W tekście konsekwentnie stosuje się skróty: np., tj., m.in. (zapisywany bez spacji), tzw., por., zob.

Przy wskazaniu wartości ujemnych (zarówno dla liczb, jednostek, jak i wzorów matematycznych) stosuje się znak minus „-”, np. km·s⁻¹ lub -10.

Liczby dziesiętne należy zapisać, stosując przecinek i wskazując tylko jedno miejsce po przecinku, np. 10,8.

Liczby czterocyfrowe zapisuje się bez spacji, np. 2000. W liczbach, które składają się z więcej niż czterech cyfr, oddziela się dla większej czytelności odstępem tysiące, miliony, miliardy, np. 14 008, 2 567 900.

Dla przedziałów liczbowych i czasowych stosuje się półpauzy bez spacji, np. 1997–1999, 10–15 lipca 2000 roku, listopad–grudzień, ale ze spacją w zakresach typu: 14 marca – 20 kwietnia.

We wtrąceniach tekstowych stosuje się półpauzę ze spacjami, np. „*W powyższej tabeli wskazano – w celach pomocniczych – zestawienie (...)*”.

Przy wyliczeniach stosuje się półpauzy, cyfry arabskie lub małe litery z nawiasem, np.:

Wprowadzenie wyliczenia:

1) Tekst-zdanie od wielkiej litery:

a) fraza od małej litery,

b) fraza od małej litery.

2) Tekst-zdanie od wielkiej litery.

Wprowadzenie wyliczenia:

a) fraza od małej litery,

– fraza od małej litery,

– fraza od małej litery,

b) fraza od małej litery.

WYDAWNICTWO NAUKOWE INSTYTUTU ROZWOJU MIAST I REGIONÓW

Wytyczne techniczne dotyczące cytowania i literatury

Cytowanie w tekście

Ogólny schemat cytowania w tekście: **(Tobler 1970)**.

W przypadku cytowania bezpośredniego należy zawsze podać numer strony, tj. **(Tobler 1970: 236–237)**. W przypadku cytowania pośredniego (parafraz) numer strony jest opcjonalny, chyba że odwołuje się do konkretnych danych (tj. liczby, daty, wartości itp.) lub oryginalnych pomysłów/pojęć (w tym klasyfikacji, typologii itp.). Numer strony należy podać również w przypadku odwołania się do rycin lub tabel.

Jeśli odwołanie dotyczy więcej niż jednej publikacji danego autora, cytowanie w tekście powinno wyglądać następująco: **(Tobler 1970, 1973)** – w przypadku gdy publikacje zostały wydane w różnych latach; lub **(Tobler 1970a, 1970b)** – jeżeli zostały wydane w tym samym roku. Jeśli odwołanie dotyczy więcej niż jednego autora, zaleca się użycia średnika: **(Tobler 1970: 236; Wellman, Haythornthwaite 2002)**. Cytowanie w tekście powinno być zachowane w porządku chronologicznym, a następnie alfabetycznym. Informacja o źródle rycin, fotografii i tabel powinna być zapisana zgodnie z ogólnym schematem cytowania w tekście.

W przypadku odwołania się do autora cytowanego przez innego autora w danej publikacji należy jasno wskazać źródło dostępnej informacji. Należy również podać stronę pracy, z której korzystano i w której można znaleźć oryginalne informacje. Tylko publikacje, które piszący posiada lub do których ma bezpośredni dostęp, powinny być wymienione w spisie literatury.

Zasadniczo nie akceptuje się źródeł, które w żaden sposób nie są weryfikowalne przez redakcję, recenzentów i czytelników. Nieopublikowane dotychczas źródła:

- powinny mieć przynajmniej status „w druku”, co oznacza, że praca przeszła wszystkie etapy przygotowania do druku i czeka na publikację; w takim przypadku należy przedstawić oficjalny list akceptacyjny sporządzony przez odpowiedniego wydawcę, a także zaznaczyć na końcu noty bibliograficznej, że publikacja jest dopiero w druku „[w druku]”;
- zbiorów danych, manuskryptów, raportów, materiałów konferencyjnych itp.: powinno się jasno wskazać, gdzie lub przez kogo i jak mogą zostać udostępnione na żądanie; odpowiedzialność w tej kwestii spoczywa na autorze; nie należy cytować żadnych źródeł, których nie można lub nie chce się ujawniać stronom trzecim, a także co do których nie wiadomo, czy i kiedy mogą zostać opublikowane (np. wersja robocza materiałów lub tylko „przesłane” manuskrypty czy surowe / tajne zbiory danych itp.).

Odniesienia do publikacji/źródeł w językach innych niż polski:

- w przypadku języków funkcjonujących w alfabecie łacińskim należy podać oryginalny tytuł publikacji,

- jeśli odwołanie dotyczy źródeł opublikowanych w językach używających alfabetów innych niż łaciński, całe źródło powinno być podane tylko w transliteracji (nie w oryginalnym alfabecie),
- w przypadku miejsca publikacji należy użyć polskich nazw miast i miejsc, jeśli istnieją – tj. „Wiedeń”, a nie „Wien”; „Warszawa”, a nie „Warsaw”; „Australijski Uniwersytet Narodowy”, a nie „Australian National University”.

Źródło	Cytowanie w tekście	Spis literatury
Publikacja: jeden autor	(Śleszyński 2016) lub P. Śleszyński (2016)	Śleszyński P., 2016, <i>Delimitacja miast średnich tracących funkcje społeczno-gospodarcze</i> , Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Warszawa.
Publikacja: dwóch lub trzech autorów	(Czarnecka, Kowalska 2015) lub K. Czarnecka i K. Kowalska (2015)	Czarnecka K., Kowalska K., 2015, <i>Samorząd terytorialny w systemie zarządzania gospodarką lokalną. Doświadczenia i wyzwania współczesności</i> , Wydawnictwo Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa.
	Uwaga: cytując w tekście, należy zawsze podać wszystkich autorów. W przypadku autorów, którzy podają więcej niż jedno imię – inicjały imion należy zapisać bez spacji.	
Publikacja: czterech lub więcej autorów	(Churchill i in. 2013) lub R. Churchill i in. (2013)	Churchill R., Ferguson P., Godinho S., Johnson N.F., Keddie A., Lets W., Mackay J., 2013, <i>Teaching: Making a difference</i> , John Wiley and Sons, Sydney.
	Uwaga: cytując w tekście, należy wymienić tylko pierwszego autora, a następnie dodać „i in.”. Jeżeli publikacja ma więcej niż 15 autorów, w spisie literatury wyszczególnia się pierwszych 15 autorów, a następnie dodaje skrót „i in.”. Tak samo należy zrobić w przypadku artykułów lub innych źródeł naukowych.	
Publikacja: organizacja jako autor	(Ministerstwo Rozwoju 2015)	Ministerstwo Rozwoju, 2015, <i>Krajowa Polityka Miejska 2023</i> , Warszawa.
	Uwaga: jeżeli użyto akronimów w cytatach, to pełną nazwę instytucji, która jest autorem publikacji, należy zastosować tylko w przypadku pierwszego cytatu, a następnie używać już akronimu. Dalsze cytaty można napisać w następujący sposób: (MR 2015). W spisie literatury zawsze należy użyć pełnej nazwy organizacji / instytucji bez akronimu.	
Publikacja: jeden redaktor	(Guzik 2009) lub R. Guzik (2009)	Guzik R. (red.), 2009, <i>Rewitalizacja w Wielkiej Brytanii</i> , Instytut Rozwoju Miast, Kraków.
Publikacja: dwóch redaktorów	(Muzioł-Węclawowicz, Nowak 2018) lub A. Muzioł-Węclawowicz i K. Nowak (2018)	Muzioł-Węclawowicz A., Nowak K. (red.), 2018, <i>Mieszkalnictwo społeczne. Raport o stanie polskich miast</i> , Instytut Rozwoju Miast, Kraków.
Rozdział w publikacji	(Vagner 1975) lub J. Vagner (1975)	Vagner J., 2013, <i>General information about emerging thermal parks in the Czech Republic: just in the point of birth</i> , [w:] M. Dej, M. Huculak, W. Jarczewski (red.), <i>Recreational use of geothermal water in Visegrad Group countries</i> , Instytut Rozwoju Miast, Kraków, 174–180.
Publikacja dostępna online	(Tarbell 1919) lub I. Tarbell (1919)	Tarbell I.M., 1919, <i>The Rising of the Tide. The Story of Sabinsport</i> , The Macmillan Company, Nowy Jork. Dostępne na: http://www.gutenberg.org [data dostępu:

	(Pratt 1978) lub V. Pratt (1978)	29.06.2014]. Pratt V., 1978, <i>The Philosophy Of The Social Sciences</i> , Routledge, Nowy Jork. DOI: 10.4324/9780203392768 [data dostępu: 29.06.2014].
	Uwaga: publikacje wydane w formie online powinny zawierać adres strony internetowej, z której zostały pobrane (ze względów praktycznych adres strony powinien odnosić się tylko do strony głównej) oraz datę dostępu. Jeżeli publikacja ma cyfrowy identyfikator obiektu (numer DOI), należy umieścić ją zamiast adresu strony internetowej. W przypadku daty dostępu należy użyć następującego formatu: DD.MM.RRRR.	
Publikacja w serii wydawniczej	(van Asperen 2014) lub P. van Asperen (2014)	Asperen P. van, 2014, <i>Evaluation of Innovative Land Tools in Sub-Saharan Africa</i> (Sustainable Urban Areas, 49), Uniwersytet Techniczny w Delft, Delft.
	Uwaga: należy podać numer tomu, w którym znajduje się publikacja źródłowa, a jeżeli to możliwe – tytuł tomu i całej serii.	
Artykuł w czasopiśmie	(Tobler 1973) lub W. Tobler (1973)	Tobler W., 1973, <i>A Continuous Transformation Useful for Districting</i> , <i>Annals of the New York Academy of Sciences</i> , 46, 215–220.
Artykuł w czasopiśmie dostępny online	(Tobler 1970) lub W. Tobler (1970)	Tobler W., 1970, <i>A Computer Movie Simulating Urban Growth in the Detroit Region</i> , <i>Economic Geography</i> , 46(2), 234–240. Dostępne na: http://www.geog.ucsb.edu [data dostępu: 09.07.2014].
	(Tovey 2008) lub H. Tovey (2008)	Tovey H., 2008, <i>Introduction: Rural Sustainable Development in the Knowledge Society Era</i> , <i>Sociologia Ruralis</i> , 48(3), 185–199. DOI: 10.1111/j.1467-9523.2008.00460.x [data dostępu: 09.07.2014].
	Uwaga: patrz – publikacje dostępne online.	
Artykuł w gazecie (wersja papierowa)	(Harvey 2014) lub F. Harvey (2014)	Harvey F., 29.07.2014, <i>IPCC climate change report's findings must be accepted, MPs say</i> , <i>The Guardian</i> , 43–44.
	Uwaga: pełna data publikacji artykułu (w następującym formacie: DD.MM.RRRR) powinna być zawarta tylko w notce bibliograficznej.	
Artykuł opublikowany online (forum, portal itp.)	(Paumgarten 2015) lub N. Paumgarten (2015)	Paumgarten N., 07.09.2015, <i>The Death and Life of Atlantic City</i> , <i>The New Yorker</i> . Dostępne na: http://www.newyorker.com/magazine/2015/09/07/the-death-and-life-of-atlantic-city [data dostępu: 10.03.2017].
	Uwaga: patrz – artykuł w gazecie (wersja online).	
Publikacja bez wskazania listy autorów (mapy, słownik itp.)	(<i>Wielki Słownik Języka Polskiego</i> 2012: 18) lub <i>Wielki Słownik Języka Polskiego</i> (2012: 18)	<i>Wielki Słownik Języka Polskiego</i> , 2012, Krakowskie Wydawnictwo Naukowe, Kraków.
	Uwaga: jeżeli autor publikacji nie jest wymieniony na liście autorów, cytując publikację, należy podać jedynie jej tytuł i rok wydania, a w stosownych przypadkach – numer strony. Cytując w tekście i w notce bibliograficznej, tytuł publikacji wyróżniamy kursywą. W przypadku długich tytułów (więcej niż 4 słowa) cytując w tekście, używa się pełnego	

	tytułu tylko wtedy, gdy pojawia się on po raz pierwszy. Przy kolejnych cytowaniach należy użyć pierwszych 2–3 słów tytułu, a następnie wielokropka (...). W spisie literatury zawsze należy podać pełen tytuł.	
Nieopublikowane materiały (konferencja, prezentacja itp.)	(Trzepacz 2013) lub P. Trzepacz (2013)	Trzepacz P., 2013, <i>Traditional vs. new spatial behaviors of consumers in a post-socialist city</i> , prezentacja na Regionalnej Konferencji Międzynarodowej Unii Geograficznej w sierpniu 2013, Kioto.
	Uwaga: nota bibliograficzna powinna wskazywać na rodzaj materiałów niepublikowanych, tj. czy są to: prezentacja, przemówienia, materiały konferencyjne itp., oraz datę i miejsce.	
Manuskrypty / materiały wewnętrzne	(Parker 1978) lub R.S. Parker (1978)	Parker R.S., 1978, <i>Style notes for typescripts in the social sciences</i> , manuskrypt, Australijski Uniwersytet Narodowy.
	Uwaga: należy wskazać, że materiał nie został jeszcze opublikowany (manuskrypt; praca doktorska, niepublikowana; materiały wewnętrzne itp.), a jeżeli to możliwe, należy wskazać miejsce pracy autora.	
Materiały opublikowane na stronach internetowych (notki, artykuły, teksty dziennikarskie) anonimowe i bez daty	(<i>UK to allow driverless cars on public roads in January</i> b.d.)	<i>UK to allow driverless cars on public roads in January</i> (b.d.). Dostępne na: http://www.bbc.com [data dostępu: 28.07.2014].
Strony internetowe (cytowane jako całość)	(<i>Biuletyn Informacji Publicznej</i>)	<i>Biuletyn Informacji Publicznej</i> , https://www.bip.gov.pl/ [data dostępu: 03.08.2014].
	Uwaga: cytując w tekście, nie podaje się daty dostępu. Odnośniki powinny wskazywać tylko adres strony głównej.	